

denne Bevilling. — Hvad dernæst angaar Vædringsforlaget under Nr. 24, da beklager jeg ikke mindre, at Udvalget ikke har villet gaa ind paa det fremsatte Forslag om en Ansættelse af en Docent i Physiologi ved Veterinær- og Landbohøjskolen. Dette er ganske vist et Spørgsmaal, som vi have forhandlet før; men jeg synes, at det maa stille sig som utvivlsomt, at naar man nu er kommen til at anerkende den store Betydning, som de videnskabelige Resultater, der ere fremkomne med Hensyn til Landbruget, have haft for den praktiske Gjerning deri, og naar man iøvrigt allerede har givet adskillige andre derhen sigtende Bevillinger, saa vilde det ikke være rigtigt, om man nu vilde negte Bevillingen til en Docentpost i Physiologi ved Veterinær- og Landbohøjskolen, som denne Skole vistnok med fuld Ret sætter saa megen Pris paa. — Endelig er der Vædringsforlaget under Nr. 28, hvor Færtallet foreslaar at negte et Beløb til Pønning af Amtsdyrleger, idet man dog antyder Muligheden af at kunne gaa ind paa en anden Ordning heraf. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at udvikle de Grunde, hvorfor vi have troet, at Ministerens Forslag var bedre end den af Færtallet fremsatte Tanke. Da det nemlig er mig bekendt, at et æret Medlem af det Mindretal, hvortil jeg hører, nemlig det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aalborg), særlig vil udtale sig om dette Punkt, og da dette ærede Medlem er specielt kyndig i denne Sag, skal jeg ikke foregribe Forhandlingen derom, ligesom jeg heller ikke ved en lignende Udtalelse skal bevirke, at der maaste i Diskussionen kan fremkomme en Gjentagelse, vedrørende det samme Spørgsmaal. — Jeg tror hermed at have omtalt alle de Vædringsforslag, som vi ikke have tiltraadt. — Vædringsforlaget under Nr. 21 vil jo naturligt, som den høitærede Formand har bemærket, være at sætte under Diskussion i Forbindelse med et senere Vædringsforlag.

Aalborg: Blandt de Vædringsforslag, der ere stillede til det Afnit af Finantsloven, der nu foreligger til Behandling, er der et Par, hvortil jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger, og jeg skal da først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det Vædringsforlag, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomén) nylig omtalte, nemlig Forslag Nr. 28 til § 19, der er stillet af Udvalgets Færtal, og som gaar ud paa at negte Bevillingen til Ansættelsen af Amtsdyrleger. Jeg tror nu ikke, som det blev udtalt af den ærede Dødsfører, at den veterincere Politifordning, som den nu er, er aldeles fyldestgjørende og tidsvarende. Man maa huske paa, at den skriver sig fra Lovens af 29de

December 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, og at der siden den Tid er foregaaet en overordentlig høi Grad af Udvikling ogsaa med Hensyn til Husdyrshold og særlig med Hensyn til Husdyrenes Fodring, der undertiden endog saa forceres paa en saadan Maade, at de i høiere Grad end nogensinde tidligere blive modtagelige for Sygdomme. Særlig maa jeg fremhæve den Udvikling, som Kommunikationsmidlerne have faaet, der gjør, at de forskellige Husdyr ikke alene forsendes mellem de forskellige Landsdele, men ogsaa til Udlandet, hvilket er den overveiende Del, men endog saa indføres fra Udlandet hertil, særlig til Forbedring af Husdyrvaalen. Dette medfører, at smitsomme Sygdomme nu langt hyppigere ville opstaa blandt Husdyrene og navnlig langt hyppigere end dengang, man gav Lovens af 1857, som nu er gjældende. Derfor forekommer det mig, at det vilde være i høieste Grad ønskeligt og ligefrem nødvendigt, at der, som af Regjeringen foreslaaet, ansættes en af de mere dygtige og fremragende Dyrleger i hvert Amt, som kan tilkaldes i hvert enkelt Tilfælde. Man maa nemlig vel erindre, at det ogsaa er en meget stor Myndighed, der bliver lagt i den enkelte Dyrleges og i Politiets Haand med Hensyn til Bedømmelsen af smitsomme Sygdomme. Den enkelte Dyrlege kan overordentlig let være udsat for at tage fejl og derved paaføre den vedkommende private Mand meget store Ulemper, naar hans Besætning bliver erklæret for smittet, og det bagefter viser sig, at den ikke er det. Det vil ligeledes have stor Betydning for Dyrlegen og Politiet, hvor Besætningen virkelig er smittet, at de have en let Adgang til at skaffe sig Assistance hos en dygtig Dyrlege, idet Smittens Udbredelse bedre kan forebygges ved, at der træffes saa hensigtsmæssige Foranstaltninger som muligt, thi man maa jo altid gaa ud fra, at den Mand, der ansættes i en saadan Stilling, maa høre til de mere fremragende og dygtige af de private Dyrleger. Derfor forekommer det mig, at der er forskellige og meget betydningsfulde Grunde, der tale for at gaa til denne i det Hele taget efter mit Skjøn nyttige Foranstaltning. Der er ogsaa en anden Henseende, hvor disse Dyrleger kunde have deres Betydning, og det er særlig ved Kontrollen med Udførsel af Husdyr. Undersøgelsen og Kontrollen dermed foretages jo af private Dyrleger paa de forskellige Steder, og det vil vistnok være Flere bekendt — ialtsald er det mig bekendt —, at der ikke saa sjældent føres Klage over, at disse Undersøgelser foregaa efter forskellige Regler. Jeg mener ikke Andet, end at de forskellige Dyrleger udføre deres Gjern i saa Henseende aldeles samvittighedsfuldt; men det beror undertiden ogsaa noget paa et Skjøn,